

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orquestra
simfònica
del Vallès

LA CINQUENA TXAIKOVSKI

23 — 24

Maig_25_2024
18:30 h. Dissabte

Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts

LA CINQUENA | Txaikovski

1a PART Augusta Holmès (1847–1903)
La nuit et l'amour

Gustav Mahler (1860–1911)
Lieder eines fahrenden Gesellen
Ging heut' morgen übers Feld
Ich hab' ein glühend Messer
Das Knaben Wunderhorn
Rheinlegendchen
Des Antonius von Padua Fischpredigt
Revelge
Rückert Lieder
Ich bin der Welt abhanden gekommen

Carles Pachón_baríton
Orquestra Simfònica del Vallès
Noemí Pasquina_directora assistent
Xavier Puig_director

Descarrega
el programa complet,
en català.

2a PART Piotr Íltx Txaikovski (1840–1893)
Sinfonia núm. 5, en Mi menor, op. 64

I. Andante
II. Andante cantabile, con alcuna licenza
III. Valse. Allegro moderato
IV. Finale. Andante maestoso

Durada aproximada: 100 minuts

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular: Xavier Puig
Responsable de programació: Jordi Cos
Concertino: Marta Cardona
Concertino associat: Javier Mateos

Violins Irs: María González*, Canòlich Prats**, Aina Filella, Jose D. Fuenmayor, Irina Galstian, Joaquim Giménez, Ioan Haffner, Scarlett Martínez, Narcís Palomera, Ruslana Popa i Elitsa P. Yancheva / *Violins 2ns:* Giovanni Giri*, Gala Cebotari**, Xavier Buira, Dasio Castro, Javier González, Àngels Lopez, Mireia Montiel, Pamela Muñoz, Carles Planas, Laia Pujolassos, Inés Sanchís i Óscar Vilaprinyó / *Violes:* Miquel Córdoba*, Javier García**, Lynn Barton, Josep Bosch, Lluís Cabal, Jordi Cos, Daniel Picon, Ricardo Pineda, Laura del Pozo i Carla Rica / *Violoncels:* Romain Boyer*, Adrià Cano**, Montserrat Biosca, Joan Esplugas, Yan Ligeró, Eva Otero, Joan Palet i Sandrine Robillard / *Contrabaixos:* Joan Collell*, Joan Joan Cantallops**, Roger Azcona, Iu Boixader, Manel Ortega i Mònica Serra / *Flautes:* Isabel Moreno*, Elisabet Franch** i Pol Abellan / *Oboès:* Óscar Diago*, Núria Moreno** i Jana Ginestà / *Clarinet:* Toni Galán*, Jose María Martínez** i Queralt Planas / *Fagots:* Pau Solà*, Sara Carbonare** i Antonio Abad / *Trompes:* Carles Lizondo*, Sergi Chofre**, Artur Jorge i Laureà Vicedo / *Trompetes:* Ínigo Ocon*, Alexandre Baiget** i Javier Rodríguez / *Trombons:* Paco Palasí*, Sergi Alonso** i Manuel Gómez / *Tuba:* Joan Bautista Domènech / *Timpani:* Marc Cabero* / *Percussions:* Francisco José Sanchez*, Daniel Artacho, Martí Cònsul i Daniel Munarriz / *Arpa:* Carme Ubach*

La nuit et l'amour és un interludi intensament evocador, el lirisme del qual es desenvolupa *in crescendo* des de l'enunciació de la melodia pels violoncel·ls. Procedeix de l'"oda simfònica" que Augusta Holmès (1847-1903) va titular *Ludus pro patria*, inspirada en un quadre homònim del pintor simbolista Pierre Puvis de Chavannes, actualment al Museu Metropolità de Nova York. Concebuda per a cor i orquestra, l'obra va ser estrenada el 4 de març de 1888 per la Société des Concerts du Conservatoire de Paris. Encara que Holmès va viure moltes dificultats per rebre una educació musical a l'altura de les seves capacitats, i va haver d'emprar el pseudònim masculí d'*Hermann Zenta* en les primeres obres que va compondre, va acabar freqüentant el cercle de César Franck i rebent encàrrecs oficials de gran envergadura, com ara l'*Ode triomphale en l'honneur du centenaire de 1789*, estrenada en ocasió de l'Exposició Universal, i que requeria més de mil músics, entre orquestra i cor.

Gustav Mahler ha estat reconegut, sobretot, per la producció simfònica, però la seva relació amb la música per a veu va ser sempre fructífera, atès que coneixia de primera mà —des de l'època com a director a l'Òpera de Viena— la versatilitat de l'instrument més pròxim a l'ésser humà, amb tot el seu potencial de sublimar inquietuds i passions. Mahler va desenvolupar, amb la música per a veu, una narrativa arrelada eventualment a la seva pròpia biografia, que de fet es retroalimenta en diverses simfonies. És el cas de les *Lieder eines fahrenden Gesellen* ('Cançons del company errant'), subtext de la *Primera simfonia*, que traslladen les desventures amoroses d'un caminant errabund en cançons com "Ging heut'morgen übers Feld" ('Aquest matí caminava pel camp') o en la dramàtica "Ich hab' ein glühend Messer" ('Tinc un ganivet de fulla

lluent'). Contrasta el tarannà d'aquest cicle amb la tendència humorística, que Mahler va introduir a consciència, d'alguns temes de *Des Knaben Wunderhorn* ('El corn màgic de la joventut'). És el cas de "Revelge" ('Toc de diana'), o també de "Des Antonius von Padua Fischpredigt" ('El sermó de Sant Antoni de Pàdua als peixos'), que reapareix —sense paraules, aquesta vegada— a l'*scherzo* de la *Segona simfonia*, "Resurrecció". Entre totes les cançons de Mahler, però, sobresurt "Ich bin der Welt abhanden gekommen" ('Estic perdut per al món'), basada en un poema de Friedrich Rückert. Considerant-se mort per al món, el compositor trasllada una mena de confessió que sembla interpel·lar el silenci; i s'eleva, còmplice, amb la invocació d'una bellesa que no és terrenal: "Visc sol al meu cel, al meu amor, a la meua cançó".

Més de deu anys van passar entre la composició de la *Quarta simfonia* i l'estrena de la *Cinquena* de Txaikovski, que ell mateix va dirigir durant la gira per Europa, el 1888. Iniciada per un passatge contemplatiu, que convida a una mena de viatge interior, demostra la culminació del seu llenguatge simfònic, amb rampells d'expressivitat a càrrec dels metalls i una càrrega emocional explicitada inevitablement en cadascun dels quatre moviments, en què s'infiltra un motiu temàtic. De manera paradigmàtica, s'esplaiava en l'*Andante cantabile, con alcuna licenza*, que passa per diferents episodis fins al retorn al tempo inicial, aprofundint en el caràcter cíclic que ja havia assajat en la simfonia anterior. Després d'un vals de factura amable, però d'una lleugeresa ja escassament creïble, el registre marcial es retroba al Finale, a través de la continguda declamació del tema que el compositor va voler vincular a la noció de "providència", i que esclatarà indissimuladament triomfal.

Jacobo Zabalo Doctor en Humanitats

CARLES PACHÓN

BARÍTON

Ha participat en la Polifònica de Puig-reig i el Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Premiat en concursos internacionals, com el Neue Stimmen, i locals, com el Mirna Lacambra. Reconegut com a Jove Promesa 2018 per la revista *Òpera Actual*. Ha participat en programes de l'Accademia Rossiniana, de Pesaro, i la Staatsoper Unter den Linden, de Berlín. Ha actuat en teatres com el Gran Teatre del Liceu, el Teatro Real de Madrid i el Palau de les Arts de València, entre d'altres. El seu repertori inclou rols com el Conte Almaviva, Don Giovanni i Papageno, entre d'altres, amb una predilecció per G. Rossini. Ha cantat en concerts simfònics i oratoris. Entre els seus projectes futurs hi figuren compromisos a la Staatsoper de Berlín, al Liceu, al Palau de les Arts i al Teatro Real, entre d'altres.

XAVIER PUIG

DIRECTOR

És director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès i del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, i director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Girona. Ha estat director assistent de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE) i de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha estat director convidat en nombroses orquestres del país, amb una vinculació especial amb l'Orquestra Terrassa 48. És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i dirigeix el Curs de Direcció d'Orquestra de Terrassa des del 2017.

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau i Nadal al Palau, i a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia. És membre fundador de la Fundació Òpera a Catalunya i acompanya el circuit Òpera a Catalunya. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

PROPER CONCERT

PORGY AND BESS GERSHWIN

Juny_01_24 / 18:30 h

AARON COPLAND
Retrat de Lincoln

GEORGE GERSHWIN
Porgy and Bess

Marco Mezquida_piano
David Xirgu_bateria
Marko Lohikari_contra baix
Òscar Camps_narrador
Orquestra Simfònica del Vallès
Víctor Pablo Pérez_director

Amb la col·laboració:

Per cada entrada venuda, l'Orquestra Simfònica del Vallès donarà 1 euro a Open Arms, que serà destinat íntegrament a les seves missions.

SIMFÒNICS AL PALAU 2024_2025

Abona't

Entrades individuals, packs a mida i abonaments.
Ja a la venda a partir de 20 €

Més informació:
Telèfon: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat | www.osvalles.com

El cicle Simfònics al Palau rep el suport de:

Amb el suport de:

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Col·laboradors de l'OSV

Mitjà oficial

Finançat per

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

